

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1257/2013

2013 m. lapkričio 20 d.

dėl laivų perdurbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamisi įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) laivams, kurie yra laikomi atliekomis ir per valstybių sienas plukdomi perdurbti, taikoma 1989 m. kovo 22 d. Bazelio konvencija dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės (toliau – Bazelio konvencija) ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ⁽³⁾. Reglamentu (EB) Nr. 1013/2006 įgyvendinama Bazelio konvencija ir tarptautiniu lygiu dar neįsigaliojęs 1995 m. priimtas tos konvencijos pakeitimas ⁽⁴⁾, kuriuo uždraudžiama į

Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijai (toliau – EBPO) nepriklausančias valstybes eksportuoti pavojingas atliekas. Tokie laivai paprastai priskiriami prie pavojingų atliekų ir juos draudžiama eksportuoti iš Sąjungos perdurbti valstybių, kurios nėra EBPO narės, kompleksuose;

- (2) galiojančios Sąjungos ir tarptautinės teisės taikymo stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo mechanizmai yra nepritaikyti laivų ir tarptautinės laivybos specifikai. Įvairių subjektų pastangomis, įskaitant Tarptautinės darbo organizacijos (TDO), Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) ir Bazelio konvencijos sekretoriato tarpusavio bendradarbiavimą, pavyko susitarti dėl privalomų reikalavimų, kuriais siekiama veiksmingai ir efektyviai išspręsti nesaugios ir nepatikimos laivų perdurbimo praktikos problemą, nustatymo pasauliniu lygiu – Honkongo tarptautine konvencija dėl saugaus ir aplinką tausojančio laivų perdurbimo (toliau – Honkongo konvencija);
- (3) esamų EBPO valstybėse veikiančių laivų perdurbimo pajėgumų, į kuriuos galima legaliai atiduoti su valstybės narės vėliava plaukiojančius laivus, nepakanka. EBPO nepriklausančiose valstybėse esantys saugūs ir aplinkosaugos požiūriu tinkami laivų perdurbimo pajėgumai yra pakankami visiems su ES valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams perdurbti; tikimasi, kad iki 2015 m. šie pajėgumai dar labiau padidės perdurbimo valstybėms ėmusiems veiksmų siekiant užtikrinti atitiktį Honkongo konvencijos reikalavimams;
- (4) Honkongo konvencija buvo priimta 2009 m. gegužės 15 d. Tarptautinės jūrų organizacijos iniciatyva. Honkongo konvencija įsigalios tik praėjus 24 mėnesiams nuo datos, kai ją bus ratifikavusios mažiausiai 15 valstybių, kurių prekybiniai laivynai kartu sudėjus sudaro mažiausiai 40 % pasaulio prekybinio laivyno bendrosios talpos ir kurių bendras didžiausias metinis per pastaruosius 10 metų perdurtų laivų tūris kartu sudėjus sudaro

⁽¹⁾ OL C 299, 2012 10 4, p. 158.

⁽²⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

⁽⁴⁾ Bazelio konvencijos pakeitimas (pakeitimas dėl uždraudimo), priimtas Bazelio konvencijos šalių Sprendimu III/1.

ne mažiau kaip 3 % tų valstybių visų prekybinių laivų bendrosios talpos. Ta konvencija taikoma laivų projektavimui, statybai, eksploatavimui ir paruošimui, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos saugiam ir aplinką tausojančiam jų perdirbimui, nesukeliant pavojaus laivų saugumui ir eksploatavimo efektyvumui. Joje taip pat numatomas saugus ir aplinką tausojantis laivų perdirbimo kompleksų eksploatavimas ir tinkamo laivų perdirbimo atitikties reikalavimams užtikrinimo mechanizmo nustatymas;

- (5) šiuo reglamentu siekiama sudaryti palankesnes sąlygas kuo greitesniam Honkongo konvencijos ratifikavimui Sąjungoje ir trečiojoje valstybėje, taikant proporcingą ta konvencija grindžiamą kontrolę laivams ir laivų perdirbimo kompleksams;
- (6) Honkongo konvencijoje aiškiai numatoma, kad jos šalys turi imtis griežtesnių su tarptautine teise suderinamų priemonių saugaus ir aplinką tausojančio laivų perdirbimo srityje, kad užkirstų kelią neigiamam poveikiui žmonių sveikatai ir aplinkai, jį apribotų ar kuo labiau sumažintų. Į tai atsižvelgus, šiame reglamente turėtų būti numatyta apsauga nuo visuose į valstybės narės uostą ar inkaravimo vietą atplaukiančiuose laivuose esančių pavojingų medžiagų galimo neigiamo poveikio, kartu užtikrinant atitiktį tarptautinės teisės nuostatomis, taikomoms toms medžiagoms. Kad pagal šį reglamentą būtų užtikrinta su pavojingomis medžiagomis susijusių reikalavimų kontrolė, valstybės narės turėtų taikyti nacionalines nuostatas, kuriomis įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB⁽¹⁾. Šiuo metu uosto valstybės kontrolės inspektoriams pavedama atlikti sertifikatų patikrinimą ir aktyvų tyrimą, susijusį su pavojingomis medžiagomis, įskaitant asbestą, pagal Tarptautinę konvenciją dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS). Paryžiaus susitarimo memorandume dėl uosto valstybės kontrolės numatytas suderintas tos veiklos metodas;
- (7) šio reglamento tikslas taip pat yra mažinti Sąjungos, EBPO šalių ir atitinkamų trečiųjų valstybių operatorių skirtumus, susijusius su darbuotojų sveikata bei sauga ir aplinkosaugos standartais, taip pat nukreipti su valstybių narių vėliavomis plaukiojančius laivus į laivų perdirbimo kompleksus, kuriuose laivai išmontuojami taikant saugius ir aplinką tausojančius metodus, o nukreipti juos į standartų neatitinkančias vietas, kas šiuo metu vyksta. Tokiu būdu taip pat būtų padidintas saugaus ir aplinką tausojančio laivų perdirbimo ir tvarkymo valstybėje narėje esančiuose laivų perdirbimo kompleksuose konkurencingumas. Sudarius laivų perdirbimo kompleksų, atitinkančių šiame reglamente nustatytus reikalavimus, Europinį sąrašą (toliau – Europinis sąrašas) būtų padedama siekti tų tikslų ir geriau užtikrinti reikalavimų laikymąsi, nes valstybei narei, su kurios vėliava plaukioja laivai, būtų lengviau vykdyti perdirbti atiduodamų laivų kontrolę.

Tokie laivų perdirbimo kompleksams taikomi reikalavimai turėtų būti grindžiami Honkongo konvencijos reikalavimais. Todėl pagal šį reglamentą patvirtinti laivų perdirbimo kompleksai turėtų atitikti būtinus reikalavimus, kad būtų užtikrinama aplinkos apsauga, darbuotojų sveikata bei sauga ir aplinką tausojantis iš perdirbtų laivų gautų naudoti tinkamų atliekų tvarkymas. Trečiojoje šalyje esančių laivų perdirbimo kompleksų atveju reikalavimais turėtų būti pasiektas aukštas žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygis, iš esmės atitinkantis Sąjungos apsaugos lygį. Todėl į Europinį sąrašą neturėtų būti įtraukti tų būtiniausių reikalavimų neatitinkantys laivų perdirbimo kompleksai;

- (8) turėtų būti taikomas Sąjungos teisėje nustatytas lygybės principas, o jo taikymas turėtų būti stebimas, visų pirma sudarant ir atnaujinant laivų perdirbimo kompleksų Europinį sąrašą, į kurį įtraukiami šiame reglamente išdėstyti reikalavimus atitinkantys valstybės narės ir trečiojoje valstybėje esantys laivų perdirbimo kompleksai;
- (9) valstybės narės raginamos patvirtinti atitinkamas priemones, kuriomis užtikrintų, kad į šio reglamento taikymo sritį neįtraukti laivai, kiek tai yra pagrįsta ir praktiška, veikų pagal šį reglamentą;
- (10) siekiant išvengti dubliavimo būtina išbraukti su valstybės narės vėliava plaukiojančius laivus, kuriems taikomas šis reglamentas, atitinkamai iš Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB⁽²⁾ taikymo srities. Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 taikomas atliekų vežimui iš Sąjungos, taikant išimtis tam tikrų kategorijų atliekoms, kurioms taikoma alternatyvi tvarka. Šiuo reglamentu į jo taikymo sritį įtrauktiems laivams kontrolė taikoma visą jų gyvavimo ciklą ir ja siekiama užtikrinti tų laivų perdirbimą aplinką tausojančiu būdu. Todėl tikslinga nurodyti, kad laivui, kuriam pagal šį reglamentą visą jo gyvavimo ciklą taikoma alternatyvi kontrolės tvarka, neturėtų būti taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006. Laivams, neįtrauktiems nei į Honkongo konvencijos, nei į šio reglamento taikymo sritį, ir visoms laive esančioms atliekoms, išskyrus jį eksploatuojant susidarančias atliekas, turėtų būti toliau taikomas atitinkamai Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006, Direktyva 2008/98/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB⁽³⁾;
- (11) taip pat pripažįstama, kad laivams toliau taikomos kitos tarptautinės konvencijos, kad jų gyvavimo ciklo eksploatavimo laikotarpį būtų užtikrintas saugus jų eksploatavimas jūroje, ir, nors jie gali naudotis tam tikromis navigacinėmis teisėmis ir laisvėmis, laivai privalo iš anksto

⁽¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės (OL L 131, 2009 5 28, p. 57).

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų, kuria panaikinamos tam tikros Direktyvos (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

⁽³⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę (OL L 328, 2008 12 6, p. 28).

- pranešti apie įplaukimą į uostą. Valstybės narė turėtų galėti nuspręsti taikyti kitas kontrolės priemones pagal kitas tarptautines sutartis. Todėl nėra manoma, kad remiantis šiuo reglamentu būtina numatyti papildomą tranzito kontrolę;
- (12) aiškinant šio reglamento reikalavimus turėtų būti atsižvelgiama į Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) parengtas Honkongo konvenciją papildančias gaires (toliau – TJO gairės);
- (13) šiame reglamente termino „perdirbimas“ reikšmė neturėtų būti suprantama taip, kaip ji apibrėžta Direktyvoje 2008/98/EB. Šiame reglamente turėtų būti pateikta speciali termino „laivų perdirbimas“ apibrėžtis;
- (14) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 ⁽¹⁾ Sąjungos lygiu įgyvendinama Visuotiniai suderinta cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo sistema. Tame reglamente kartu su Tarybos direktyva 67/548/EEB ⁽²⁾ bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/45/EB ⁽³⁾ pateikiamos vertingos gairės, kaip nustatyti, kas yra pavojinga medžiaga;
- (15) laive esančių pavojingų medžiagų sąrašo turėjimas visą laivo gyvavimo ciklą yra pagrindinis Honkongo konvencijoje ir šiame reglamente nustatytas reikalavimas. Pagal Honkongo konvencijos 8 taisyklės 2 punktą perdirbti skirtame laive iki atvykimo į laivų perdirbimo kompleksą turėtų būti kuo labiau sumažintas eksploatavimo metu susidarantių atliekų kiekis. Jei eksploatavimo metu susidaranti atliekas ketinama kartu su laivu pristatyti į laivų perdirbimo kompleksą, sąrašo II dalyje turėtų būti apytikriai nurodyti tų atliekų kiekiai ir jų buvimo vieta;
- (16) valstybės narės turėtų imtis priemonių, kad užkirstų kelią išvengimui taikyti laivų perdirbimo taisykles ir didintų laivų perdirbimo skaidrumą. Kaip numatyta Honkongo konvencijoje, valstybės narės turėtų teikti informaciją apie laivus, kuriems išduotas pavojingų medžiagų sąrašo sertifikatas, laivus, dėl kurių pateikta perdirbimo užbaigimo pažyma, ir informaciją, susijusią su neteisėto laivų perdirbimo atvejais bei tolesniais susijusiais veiksmais, kurių jos ėmėsi;
- (17) kad užkirstų kelią išvengimui taikyti laivų perdirbimo taisykles, valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų už šio reglamento pažeidimus ir užtikrinti, kad tos sankcijos būtų taikomos. Sankcijos, kurios gali būti civilinio arba administracinio pobūdžio, turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (18) laikantis Teisingumo Teismo praktikos, valstybių narių teismai turi kuo plačiau išaiškinti procedūrinės taisyklės, susijusios su sąlygomis, kurios turi būti įvykdytos, kad būtų galima pradėti administracinį ar teisminį procesą laikantis Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalyje nurodytų tikslų;
- (19) siekiant apsaugoti žmonių sveikatą bei aplinką ir atsižvelgiant į principą „teršėjas moka“, Komisija turėtų įvertinti galimybę nustatyti visiems į valstybės narės uostą ar inkaravimo vietą atplaukiantiems laivams, nesvarbu, su kokia vėliava jie plaukioja, taikytiną finansinį mechanizmą, kad būtų gaunama išteklių, kuriais būtų sudaromos palankesnės sąlygos aplinką tausojančiam laivų perdirbimui ir tvarkymui, ir kartu nebūtų sukuriama paskata pakeisti laivo vėliavą;
- (20) siekiant atsižvelgti į su Honkongo konvencija susijusius pokyčius, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl šio reglamento I ir II priedų atnaujinimo. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (21) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁴⁾;
- (22) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užkirsti kelią neigiamam su valstybės narės vėliava plaukiojančių laivų perdirbimo, eksploatavimo ir priežiūros poveikiui žmonių sveikatai ir aplinkai, jį sumažinti arba panaikinti, valstybės narės negali deramai pasiekti dėl tarptautinio laivybos ir laivų perdirbimo veiklos pobūdžio, o dėl jo masto ir poveikio jo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008 12 31, p. 1).

⁽²⁾ 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo (OL 196, 1967 8 16, p. 1).

⁽³⁾ 1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo (OL L 200, 1999 7 30, p. 1).

⁽⁴⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

Šio reglamento tikslas – užkirsti kelią laivų perdirbimo metu kylančioms avarijoms, sužalojimams ir kitam neigiamam poveikiui žmonių sveikatai ir aplinkai, juos apriboti, kuo labiau sumažinti ir kiek praktiškai įmanoma panaikinti. Šiuo reglamentu siekiama didinti saugą ir žmonių sveikatos bei Sąjungos jūros aplinkos apsaugą per visą laivo gyvavimo ciklą, visų pirma siekiant užtikrinti, kad tokio laivų perdirbimo metu susidaranti pavojingos atliekos būtų tvarkomos tausojant aplinką.

Šiuo reglamentu taip pat nustatomos taisyklės, skirtos užtikrinti tinkamą laivuose esančių pavojingų medžiagų tvarkymą.

Šiuo reglamentu taip pat siekiama paskatinti 2009 m. Tarptautinės Honkongo konvencijos dėl saugaus ir aplinką tausojančio laivų perdirbimo (toliau – Honkongo konvencija) ratifikavimą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas, išskyrus jo 12 straipsnį, taikomas su valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams.

12 straipsnis taikomas su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantiems laivams, įplaukiantiems į valstybės narės uostą ar inkaravimo vietą.

2. Šis reglamentas netaikomas:

- a) karo laivams, karinio laivyno pagalbiniais laivams arba kitiems valstybei priklausantiems ar jos eksploatuojamiems laivams, kurie esamu laiku naudojami tik valstybinei nekomercinei veiklai;
- b) laivams, kurių bendroji talpa (GT) mažesnė nei 500 GT;
- c) laivams, kurie visą jų gyvavimo ciklą naudojami tik vandenyse, į kuriuos valstybė narė, su kurios vėliava tie laivai plaukioja, turi suverenias teises arba kurie priklauso jos jurisdikcijai.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) laivas– bet kokios rūšies jūros aplinkoje eksploatuojamas arba eksploatuotas laivas, įskaitant povandeninius laivus, plūdriąsias konstrukcijas, plūdriąsias platformas, automatiškai pakeliamas platformas, plūdriuosius sandėliavimo įrenginius (FSU), plūdriuosius produkcijos sandėliavimo ir iškrovimo įrenginius (FPSO) ir laivus su išmontuota įranga arba velkamus laivus;
- 2) naujas laivas– laivas:
 - a) kurio statybos sutarties užsakymas pateikiamas šio reglamento taikymo pradžios dieną arba vėliau;
 - b) jei nėra statybos sutarties – laivas, kurio kilis yra paklotas arba kuris yra panašiam etape, pasiektame po šešių mėnesių po šio reglamento taikymo pradžios dienos arba vėliau; arba
 - c) kuris pristatomas po trisdešimties mėnesių nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos arba vėliau;
- 3) tanklaivis– naftos tanklaivis, kaip apibrėžta Konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL konvencija) I priede, arba kenksmingų skystų medžiagų (NLS) tanklaivis, kaip apibrėžta tos konvencijos II priede;
- 4) pavojinga medžiaga– bet kuri medžiaga ar substancija, dėl kurios gali kilti pavojų žmonių sveikatai ir (arba) aplinkai;
- 5) eksploatavimo metu susidaranti atliekos– nuotekos ir likučiai, susidarantys įprastai eksploatuojant laivus laikantis MARPOL konvencijos reikalavimų;
- 6) laivų perdirbimas– veikla, kurios metu laivai visiškai arba iš dalies išmontuojami laivų perdirbimo kompleksuose, siekiant gauti perdirbimui, paruošimui pakartotiniam naudoti ar pakartotinai naudoti skirtas jų sudedamąsias dalis ir medžiagas, kartu siekiant užtikrinti pavojingų ir kitų medžiagų tvarkymą, taip pat su tuo susijusios operacijos, pavyzdžiui, sudedamųjų dalių ir medžiagų saugojimas ir apdorojimas vietoje, išskyrus jų tolesnį apdorojimą arba pašalinimą kituose įrenginiuose;
- 7) laivų perdirbimo kompleksas– valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje esanti nustatyta teritorija, statykla ar įrenginys, skirti laivams perdirbti;
- 8) laivų perdirbimo bendrovė– laivų perdirbimo komplekso savininkas arba bet kuri kita organizacija ar asmuo, kuris iš laivų perdirbimo komplekso savininko prisiėmė atsakomybę už laivų perdirbimo veiklos vykdymą;

- 9) administracija– Vyriausybės institucija, kurią valstybė narė paskyrė atsakinga už pareigų, susijusių su laivais, plaukiojančiais su jos vėliava arba eksploatuojamais jos įgaliojimu, vykdymą;
- 10) pripažinta organizacija– organizacija, pripažinta pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 391/2009⁽¹⁾;
- 11) kompetentinga institucija– Vyriausybės institucija arba institucijos, kurią (-as) valstybė narė arba trečioji valstybė paskyrė atsakinga (-omis) už laivų perdirbimo kompleksus nustatytame geografiniame rajone arba kompetencijos srityje, susijusi (-os) su visomis operacijomis tos valstybės jurisdikcijoje;
- 12) bendroji talpa– pagal talpos apskaičiavimo taisyklės, nustatytas 1969 m. Tarptautinės konvencijos dėl laivų matmenų nustatymo I priede arba bet kurioje ją pakeitusioje konvencijoje, apskaičiuota bendroji talpa (GT);
- 13) kompetentingas asmuo– tinkamos kvalifikacijos, tinkamai apmokytas asmuo, turintis pakankamai žinių, patirties ir įgūdžių tam tikram darbui atlikti;
- 14) laivo savininkas– fizinis ar juridinis asmuo, užregistruotas kaip laivo savininkas, įskaitant fizinius ir juridinius asmenis, kuriems laivas priklauso ribotą laiką, kol bus parduotas arba atiduotas į laivų perdirbimo kompleksą, arba, jei registracijos nėra, fizinis ar juridinis asmuo, kuriam priklauso laivas, arba bet kuri kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas arba laivo be įgulos frachtuotojas, kuris iš laivo savininko perėmė laivo eksploatavimo atsakomybę, ir juridinis asmuo, eksploatuojantis valstybei priklausantį laivą;
- 15) naujas panaudojimas įrangoje– sistemų, įrenginių įmontavimas, izoliacinės ar kitokios medžiagos panaudojimas laive po šio reglamento taikymo pradžios dienos;
- 16) laivo perdirbimo planas– laivų perdirbimo komplekso operatoriaus parengtas planas kiekvienam konkrečiam laivui, kuris turi būti perdirbtas jo atsakomybe, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires ir rezolucijas;
- 17) laivų perdirbimo komplekso planas– laivų perdirbimo komplekso operatoriaus parengtas ir laivų perdirbimo bendrovės valdybos ar atitinkamo valdymo organo patvirtintas planas, kuriame apibūdinami laivų perdirbimo komplekse vykdomos laivų perdirbimo veiklos procesai ir procedūros ir kuriame visų pirma numatyta darbuotojų sauga ir mokymas, žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga, personalo vaidmuo ir atsakomybė, parengtis avarijoms ir
- reagavimas į jas, taip pat stebėsenos, ataskaitų teikimo ir duomenų registravimo sistemos, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires ir rezolucijas;
- 18) patekti saugi erdvė– erdvė, atitinkanti visus šiuos kriterijus:
- a) deguonies kiekis aplinkos ore ir degųjų garų koncentracija atitinka saugias ribas;
 - b) nuodingų medžiagų koncentracija aplinkos ore neviršija leidžiamų ribų;
 - c) bet kokie likučiai ar medžiagos, susijusios su darbu, kurių įgaliojimo atlikti kompetentingas asmuo, nesudarys nekontroliuojamo pavojingų medžiagų nuotėkio ar nesaugios degių garų koncentracijos, kai esamos aplinkos oro sąlygos išlaikomos kaip reikalaujama;
- 19) karštojo apdirbimo darbams atspari erdvė– erdvė, kurioje įvykdomi visi šie kriterijai:
- a) pasižymi nesprogiomis sąlygomis, įskaitant bedujės erdvės būseną, todėl joje galima naudoti elektros lanką arba dujinio suvirinimo įrangą, pjovimo ar deginimo įrangą arba kitų rūšių atvirą ugnį, taip pat vykdyti kaitinimo, šlifavimo operacijas arba operacijas, kurių metu išsiskiria kibirkštys,
 - b) atitinka 18 punkte nustatytus patekti saugios erdvės kriterijus;
 - c) dėl karštojo apdirbimo darbų aplinkos oro sąlygos nesikeičia;
 - d) visos gretimos erdvės yra pakankamai išvalytos, padarytos inertiškomis arba sutvarkytos, kad nekiltų ar neplisėtų gaisras;
- 20) užbaigimo pažyma– laivo perdirbimo komplekso operatoriaus išduota patvirtinamoji pažyma, kurioje patvirtinama, kad laivo perdirbimas užbaigtas pagal šį reglamentą;
- 21) sąrašo sertifikatas– konkrečiam laivui išduotas sertifikatas, kuris išduodamas su valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams pagal 9 straipsnį, prie kurio pridedamas pavojingų medžiagų sąrašas, kaip numatyta 5 straipsnyje;
- 22) paruošimo perdirbti sertifikatas– konkrečiam laivui išduotas sertifikatas, kuris išduodamas su valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams pagal 9 straipsnio 9 dalį, prie kurio pridedamas pavojingų medžiagų sąrašas, kaip numatyta 5 straipsnio 7 dalyje, bei patvirtintas laivo perdirbimo planas, kaip numatyta 7 straipsnyje;

⁽¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 391/2009 dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bendrųjų taisyklių ir standartų (OL L 131, 2009 5 28, p. 11).

23) atitikties liudijimas– konkrečiam laivui išduotas sertifikatas, kuris išduodamas su trečiosios valstybės vėliava plaukiojančioms laivams, prie kurio pridedamas pavojingų medžiagų sąrašas, kaip numatyta 12 straipsnyje;

24) nepakrauto laivo vandentalpa (tonažas) (LDT)– laivo svoris tonomis be krovinių, degalų, rezervuaruose esančių tepalų, balasto vandens, gėlo vandens, maitinimo vandens, vartoti skirtų atsargų, keleivių bei įgulos ir jų daiktų, kuris lygus laivo korpuso, statinių, mechanizmų, įrenginių ir instaliacijos svorio sumai.

2. 7 straipsnio 2 dalies d punkte ir 13, 15 bei 16 straipsniuose:

- a) atliekos, pavojingos atliekos, apdorojimas ir atliekų tvarkymas reiškia ta patį kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje;
- b) patikrinimas vietoje – laivų perdirbimo komplekso patikrinimas siekiant įvertinti, ar sąlygos vietoje atitinka aprašytąsias sąlygas bet kokiuose pateiktuose susijusiuose dokumentuose;
- c) darbuotojas – darbo santykių pagrindu nuolat ar laikinai darbą atliekantis asmuo, įskaitant rangovams ir subrangovams dirbantį personalą;
- d) tvarkymas aplinką tausojančiu būdu – ėmimasis visų įgyvendinamų veiksmų, kuriais užtikrinama, kad atliekos ir pavojingos medžiagos būtų tvarkomos tokiu būdu, kad žmonių sveikata ir aplinka būtų apsaugotos nuo galimo neigiamo tokių medžiagų ar atliekų poveikio.

3. Taikant 1 dalies 13 punktą, kompetentingas asmuo gali būti kvalifikuotas darbuotojas arba valdymo sistemos darbuotojas, gebantis atpažinti ir įvertinti profesinį pavojų, riziką, taip pat potencialiai pavojingų medžiagų arba nesaugių sąlygų poveikį laivo perdirbimo komplekso darbuotojams ir gebantis parinkti būtiną apsaugą ir atsargumo priemones, reikalingas tam pavojui, rizikai arba poveikiui pašalinti ar apriboti.

Nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2005/36/EB⁽¹⁾, kompetentinga institucija gali nustatyti tinkamus tokių asmenų paskyrimo kriterijus ir jiems priskirtinas pareigas.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

LAIVAI

4 straipsnis

Pavojingų medžiagų kontrolė

I priede nurodytų pavojingų medžiagų panaudojimas įrangoje arba naudojimas laivuose yra draudžiamas arba ribojamas, kaip

nurodyta I priede, nedarant poveikio kitiems atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams, dėl kurių gali būti privaloma taikyti kitas priemones.

5 straipsnis

Pavojingų medžiagų sąrašas

1. Kiekviename naujame laive turi būti pavojingų medžiagų sąrašas, kuriame nurodomos bent II priede nurodytos pavojingos medžiagos, kurių esama laivo struktūroje ar įrangoje, šių medžiagų buvimo vieta ir apytikris kiekis.

2. Atsižvelgiant į 32 straipsnio 2 dalies b punktą, dėl esamų laivų, kiek tai įgyvendinama, laikomasi 1 dalies.

Laivų, kurie skirti perdirbimui, atveju, šio straipsnio 1 dalies, kiek tai įgyvendinama, laikomasi nuo laivų perdirbimo kompleksų Europinio sąrašo (toliau – Europinis sąrašas) paskelbimo dienos, kaip nustatyta 16 straipsnio 2 dalyje.

Atsižvelgiant į 32 straipsnio 2 dalies b punktą, kai rengiamas pavojingų medžiagų sąrašas, jame nurodomos bent I priede išvardytos pavojingos medžiagos.

3. Pavojingų medžiagų sąrašas:

- a) yra individualus kiekvieno laivo atveju;
- b) yra įrodymas, kad laivas laikosi draudimo ar apribojimo instaliuoti arba naudoti pavojingas medžiagas, kaip nustatyta 4 straipsnyje;
- c) sudaromas atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires;
- d) yra patvirtintas administracijos arba jos įgaliotos pripažintos organizacijos.

4. Esamų laivų atveju, be 3 dalies reikalavimų, parengiamas ir planas, kuriame aprašomos regimoji arba mėginių ėmimo patikros, per kurias sudaromas pavojingų medžiagų sąrašas, ir atsižvelgiama į atitinkamas TJO gaires.

5. Pavojingų medžiagų sąrašą sudaro trys dalys:

- a) laikantis šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatų, I ir II prieduose nurodytų pavojingų medžiagų, kurių yra laivo struktūroje arba įrangoje, sąrašas, kuriame nurodyta jų buvimo vieta ir apytikris kiekis (I dalis);

⁽¹⁾ 2005 m. rugšėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

b) laive esančių eksploatuojant laivą susidariusių atliekų sąrašas (II dalis);

c) laive esančių atsargų sąrašas (III dalis).

6. Pavojingų medžiagų sąrašo I dalis visą laivo eksploatavimo trukmę turi būti tinkamai tvarkoma ir atnaujinama įtraukiant II priede nurodytų pavojingų medžiagų naujo panaudojimo įrangoje atvejus ir nurodant atitinkamus laivo struktūros ir įrangos pakeitimus.

7. Prieš perdirbant laivą, ir atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires, pavojingų medžiagų sąrašas, kartu su tinkamai sudaryta ir atnaujinta I dalimi bei įtraukta eksploatavimo metu susidariusioms atliekoms skirta II dalimi ir atsargoms skirta III dalimi, turi būti patvirtintas administracijos arba jos įgaliotos pripažintos organizacijos.

8. Komisijai pagal 24 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I ir II prieduose nurodytų pavojingų medžiagų sąrašo pateiktinų įrašų sąrašo atnaujinimo, kad būtų užtikrinta, kad į sąrašus būtų įtrauktos bent Honkongo Konvencijos I ir II priedėliuose išvardytos medžiagos.

Dėl kiekvienos medžiagos, kuri turi būti įtraukta į I ar II priedą arba iš jo išbraukta, Komisija priima atskirą deleguotąjį aktą.

6 straipsnis

Laivų savininkams taikomi bendrieji reikalavimai

1. Rengdamiesi siųsti laivą perdirbti, laivų savininkai:

- pateikia laivų perdirbimo komplekso operatoriui visą su laivu susijusią informaciją, būtiną laivo perdirbimo planui parengti, kaip nustatyta 7 straipsnyje;
- atitinkamai administracijai per tos administracijos nustatytą laikotarpį raštu praneša apie ketinimą perdirbti laivą konkrečiai nurodytame laivų perdirbimo komplekse arba kompleksuose. Į pranešimą įtraukiama bent:

i) pavojingų medžiagų sąrašas; ir

ii) visa su laivu susijusi informacija, pateikiama pagal a punktą.

2. Laivų savininkai užtikrina, kad perdirbti skirti laivai:

- būtų perdirbami tik tuose laivų perdirbimo kompleksuose, kurie yra įtraukti į Europinį sąrašą;
- laikotarpiu prieš laivams patenkant į laivų perdirbimo kompleksą būtų sutvarkyti taip, kad būtų kiek įmanoma sumažintas laive liekančių krovinių likučių, liekančio mazuto ir liekančių laivo eksploatavimo metu susidariusių atliekų kiekis;

c) turėtų paruošimo perdirbti sertifikatą, kurį išduoda administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija prieš bet kokias laivo perdirbimo operacijas, gavusi pagal 7 straipsnio 3 dalį patvirtintą laivo perdirbimo planą.

3. Laivų savininkai užtikrina, kad į laivų perdirbimo kompleksą patenkančių tanklaivių krovinių tankų ir siurblių būklė būtų tokia, kad juos būtų galima sertifikuoti karštojo apdirbimo atsparios erdvės darbams atlikti.

4. Laivų savininkai pateikia laivų perdirbimo komplekso operatoriui pagal 9 straipsnį išduoto paruošimo perdirbti sertifikato kopiją.

5. Laivų savininkai yra atsakingi už laivą ir imasi priemonių, kad laivas ir toliau atitiktų valstybės, su kurios vėliava laivas plaukioja, administracijos nustatytus reikalavimus, kol laivų perdirbimo komplekso operatorius prisiima atsakomybę už tą laivą. Laivų perdirbimo komplekso operatorius gali atsisakyti priimti laivą perdirbti, jeigu to laivo būklė iš esmės neatitinka pavojingų medžiagų sąrašo sertifikate nurodytų duomenų, įskaitant atvejus, kai pavojingų medžiagų sąrašo I dalis nebuvo tinkamai tvarkoma ir atnaujinama atspindint laivo struktūros ir įrangos pokyčius. Tokiomis aplinkybėmis laivo savininkas lieka atsakingas už tą laivą ir nedelsdamas informuoja apie tai jo administraciją.

7 straipsnis

Laivo perdirbimo planas

1. Prieš perdirbant laivą parengiamas konkrečiam laivui skirtas perdirbimo planas. Laivo perdirbimo plane atsižvelgiama į visus su konkrečiu laivu susijusius aspektus, kurie nėra įtraukti į laivų perdirbimo komplekso planą arba kurių atžvilgiu reikės taikyti specialias procedūras.

2. Laivo perdirbimo planas turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) jį parengia laivų perdirbimo komplekso operatorius, vadovaudamasis atitinkamomis Honkongo Konvencijos nuostatomis ir atsižvelgdamas į atitinkamas TJO gaires bei su laivu susijusią informaciją, kurią laivo savininkas pateikia pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą, siekiant, kad jo turinys atitiktų pavojingų medžiagų sąrašo pateiktą informaciją;

b) jame paaiškinama, ar parengiamasis darbas ir koku mastu, pavyzdžiui, pradinis apdorojimas, galimų pavojų nustatymas ir atsargų pašalinimas, turi būti vykdomas kitoje vietoje, nei laivo perdirbimo plane nurodytas laivų perdirbimo kompleksas. Laivo perdirbimo plane turėtų būti nurodyta vieta, kurioje laivas bus laikomas vykdamas perdirbimo operacijas, ir pateiktas glaustas konkretaus perdirbti skirto laivo atvykimo ir saugaus laikymo planas;

- c) jame pateikiama informacija apie patekti saugios erdvės ir karštojo apdirbimo darbams saugios erdvės sąlygų nustatymą, laikymąsi ir stebėseną konkreto laivo atveju, atsižvelgiant į tokias ypatybes kaip jo struktūra, konfigūracija ir ankstesnis kroviny, ir kita būtina informacija apie tai, kaip turi būti vykdomas laivo perdirbimo planas;
- d) jame pateikiama informacija apie konkretaus laivo perdirbimo metu susidariusių pavojingų medžiagų ir atliekų rūši ir kiekį, įskaitant pavojingų medžiagų sąrašą nurodytas medžiagas ir atliekas, ir apie tai, kaip jos bus tvarkomos ir laikomos laivų perdirbimo komplekse ir paskesniuose įrenginiuose; ir
- e) jis parengiamas iš principo atskirai kiekvienam atitinkamam laivų perdirbimo kompleksui, kai naudojamas daugiau nei vienas laivų perdirbimo kompleksas, ir jame nustatoma kompleksų naudojimo eilės tvarka ir leidžiama veikla, kuri bus vykdoma šiuose laivų perdirbimo kompleksuose.

3. Laivo perdirbimo planą pagal nutylėjimą arba aiškiai patvirtinti turi kompetentinga institucija, vadovaudamasi esamais laivų perdirbimo komplekso buvimo vietos reikalavimais, jeigu jie taikytini.

Aiškų patvirtinimas suteikiamas, kai kompetentinga institucija nusiūnčia laivų perdirbimo komplekso operatoriui, laivo savininkui ir administracijai rašytinį pranešimą apie savo sprendimą dėl laivo perdirbimo plano.

Manoma, kad patvirtinimas pagal nutylėjimą suteiktas, jeigu per peržiūros laikotarpį, kuris nustatomas pagal laivų perdirbimo komplekso buvimo vietos reikalavimus, jeigu jie taikytini, ir apie kurį pranešama pagal 15 straipsnio 2 dalies b punktą, kompetentinga institucija neperduoda laivų perdirbimo komplekso operatoriui, laivo savininkui ir administracijai rašytinio prieštaravimo laivo perdirbimo planui.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad administracija nusiųstų valstybės, kurioje yra laivų perdirbimo kompleksas, kompetentingai institucijai informaciją, kurią pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą pateikė laivo savininkas, ir nurodytų jai šiuos duomenis:

- i) datą, kurią laivas buvo užregistruotas valstybėje, su kurios vėliava laivas plaukioja;
- ii) laivo identifikacinį numerį (TJO numerį);
- iii) laivo, kai jis buvo pristatytas naujas, korpuso numerį;
- iv) laivo pavadinimą ir tipą;
- v) laivo registracijos uostą;
- vi) laivo savininko asmenvardį/pavadinimą ir adresą, taip pat TJO užregistruotą savininko tapatybės numerį;
- vii) bendrovės pavadinimą ir adresą;

viii) klasifikacinės bendrovės, kuriai priskirtas laivas, pavadinimą;

ix) pagrindinius laivo duomenis: bendrą ilgį (angl. LOA), plotį (teorinį), gylį (teorinį), LDT, bendrąją ir grynąją laivo talpą, variklio tipą ir galią.

8 straipsnis

Apžiūros

1. Laivų apžiūras atlieka administracijos arba jos įgaliotos pripažintos organizacijos pareigūnai, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires.

2. Jei administracija naudojami pripažintų organizacijų paslaugomis apžiūroms atlikti, kaip apibūdinta 1 dalyje, ji tokioms pripažintoms organizacijoms bent suteikia teisę:

— reikalauti, kad laivas, kurio apžiūrą jos atlieka, atitiktų šį reglamentą; ir

— atlikti apžiūras atitinkamų valstybės narės valdžios institucijų prašymu.

3. Atliekamos tokios laivų apžiūros:

- a) pradinė apžiūra;
- b) pakartotinė apžiūra;
- c) papildoma apžiūra;
- d) galutinė apžiūra.

4. Pradinė naujo laivo apžiūra atliekama prieš pradėdant laivą eksploatuoti arba prieš išduodant sąrašo sertifikatą. Pradinė esamų laivų apžiūra atliekama ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Atliekant apžiūrą patikrinama, ar pavojingų medžiagų sąrašo I dalis atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

5. Pakartotinės apžiūros atliekamos administracijos nurodytais intervalais, neviršijančiais penkerių metų. Atliekant pakartotinę apžiūrą patikrinama, ar pavojingų medžiagų sąrašo I dalis atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus.

6. Bendra arba dalinė, atsižvelgiant į aplinkybes, papildoma apžiūra atliekama laivo savininko prašymu po laivo struktūros, įrangos, sistemų, instaliacijos, konfigūracijos ir medžiagų modifikavimo, pakeitimo, papildymo kitais arba svarbaus remonto, darančio poveikį pavojingų medžiagų sąrašui. Apžiūra turi būti atliekama taip, kad būtų įsitikinta, ar modifikavimas, pakeitimas kitais arba svarbus remontas atliktas tokiu būdu, kad būtų užtikrinta, jog laivas ir toliau atitiktų šiame reglamente nustatytus reikalavimus, ir ar pavojingų medžiagų sąrašo I dalis yra iš dalies pakeista, jeigu reikia.

7. Galutinė apžiūra atliekama prieš nutraukiant laivo eksploatavimą ir prieš pradėdant jį perdirbti.

Atliekant tą apžiūrą patikrinama, ar:

- a) pavojingų medžiagų sąrašas atitinka 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus;
- b) laivo perdirbimo plane tinkamai atsižvelgta į pavojingų medžiagų sąraše pateiktą informaciją ir jis atitinka 7 straipsnyje nustatytus reikalavimus;
- c) laivų perdirbimo kompleksas, kuriame bus perdirbamas laivas, yra įtrauktas į Europinį sąrašą.

8. Esamų laivų, kuriuos ketinama perdirbti, pradinė ir galutinė apžiūros gali būti atliekamos tuo pačiu metu.

9 straipsnis

Sertifikatų išdavimas ir patvirtinimas

1. Sėkmingai užbaigus pradinę arba pakartotinę apžiūrą, administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija išduoda sąrašo sertifikatą. Prie to sertifikato pridedama pavojingų medžiagų sąrašo, nurodyto 5 straipsnio 5 dalies a punkte, I dalis.

Jeigu pradinė apžiūra ir galutinė apžiūra atliekamos tuo pačiu metu, kaip numatyta 8 straipsnio 8 dalyje, išduodamas tik šio straipsnio 9 dalyje nurodytas paruošimo perdirbti sertifikatas.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma sąrašo sertifikato forma, siekiant užtikrinti, kad sertifikatas būtų suderintas su Honkongo Konvencijos 3 priedėliu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Sėkmingai užbaigus pagal 8 straipsnio 6 dalį atliktą papildomą apžiūrą, sąrašo sertifikatą laivo savininko prašymu patvirtina administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija.

3. Atsižvelgiant į 4 dalį, administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija atitinkamai išduoda arba patvirtina sąrašo sertifikatą, jeigu pakartotinė apžiūra sėkmingai užbaigiama:

- a) per trijų mėnesių laikotarpį iki galiojančio sąrašo sertifikato galiojimo termino, ir naujasis sertifikatas galioja nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo dienos iki datos, neviršijančios penkerių metų nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos;

- b) pasibaigus galiojančio sąrašo sertifikato galiojimo terminui, ir naujasis sertifikatas galioja nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo dienos iki datos, neviršijančios penkerių metų nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos;

- c) likus daugiau kaip trimis mėnesiais iki galiojančio sąrašo sertifikato galiojimo termino, ir naujasis sertifikatas galioja nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo dienos iki datos, neviršijančios penkerių metų nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo dienos.

4. Jei pakartotinė apžiūra buvo sėkmingai užbaigta ir naujasis sąrašo sertifikatas negali būti išduodamas arba laikomas laive iki galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos, administracija ar jos įgaliota pripažinta organizacija patvirtina galiojantį sertifikatą ir toks sertifikatas pripažįstamas galiojančiu tolesniu laikotarpiu, neviršijančiu penkių mėnesių nuo galiojimo pabaigos datos.

5. Jeigu sąrašo sertifikatas išduodamas trumpesniai nei penkerių metų laikotarpiui, administracija ar jos įgaliota pripažinta organizacija gali pratęsti galiojančio sertifikato galiojimą tolesniam laikotarpiui, neviršijančiam penkių metų.

6. Ypatingomis aplinkybėmis, kurias nustato administracija, naujasis sąrašo sertifikatas neprivalo būti datuojamas nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos, kaip reikalaujama pagal 3 dalies a ir b punktus ir 7 bei 8 dalis. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis naujasis sertifikatas galioja ne ilgiau kaip penkerių metų laikotarpį nuo pakartotinės apžiūros užbaigimo datos.

7. Jeigu laivo nėra uoste arba inkaravimo vietoje, kurioje turi būti atlikta jo apžiūra pasibaigus sąrašo sertifikato galiojimui, administracija gali, jeigu tai yra tinkama, pratęsti sąrašo sertifikato galiojimo terminą laikotarpiui, neviršijančiam trijų mėnesių, kad laivas galėtų baigti reisą iki uosto, kuriame bus atliekama jo apžiūra. Galiojimas pratęsiamas su sąlyga, kad apžiūra tame uoste bus užbaigta prieš laivui išplaukiant. Laivui, kurio atveju pratęsiamas sertifikato galiojimas, išplaukus į uostą, kuriame turi būti atlikta jo apžiūra, vien dėl tokio pratęsimo nėra suteikiama teisė išplaukti iš to uosto be naujo sertifikato. Kai užbaigiama pakartotinė apžiūra, naujasis sąrašo sertifikatas galioja ne ilgiau kaip penkerių metų laikotarpį nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos prieš pratęsiant jo galiojimą.

8. Sąrašo sertifikato, kuris buvo išduotas trumpais reisais plaukiojančiam laivui ir kurio galiojimas nebuvo pratęstas vadovaujantis 7 dalyje nurodytomis sąlygomis, galiojimą administracija gali pratęsti ne ilgesniam kaip vieno mėnesio nuo jo galiojimo pabaigos lengvatiniam laikotarpiui. Kai užbaigiama pakartotinė apžiūra, naujasis sąrašo sertifikatas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo galiojančio sertifikato galiojimo pabaigos datos prieš pratęsiant jo galiojimą.

9. Sėkmingai užbaigus galutinę apžiūrą pagal 8 straipsnio 7 dalį, administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija išduoda paruošimo perdirbti sertifikatą. Prie to sertifikato pridedamas pavojingų medžiagų sąrašas ir laivo perdirbimo planas.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma paruošimo perdirbti sertifikato forma, siekiant užtikrinti, kad sertifikatas būtų suderintas su Honkongo Konvencijos 4 priedėliu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Kitos valstybės narės pripažįsta paruošimo perdirbti sertifikatą, išduotą po galutinės apžiūros, atliktos pagal šio straipsnio pirmą pastraipą, ir šio reglamento tikslais laiko jį lygiaverčiu jų pačių išduotiems paruošimo perdirbti sertifikatams.

10 straipsnis

Sertifikatų galiojimo trukmė ir sąlygos

1. Laikantis 9 straipsnio, pavojingų medžiagų sąrašo sertifikatas išduodamas administracijos nurodytam laikotarpiui, neviršijančiam penkerių metų.

2. Pagal 9 straipsnį išduoto arba patvirtinto sąrašo sertifikato galiojimas nutraukiamas šiais atvejais:

a) jeigu laivo būklė iš esmės neatitinka tame sąrašo sertifikate nurodytų duomenų, įskaitant atvejus, kai pavojingų medžiagų sąrašo I dalis nebuvo tinkamai tvarkoma ir atnaujinama atspindint laivo struktūros ir įrangos pokyčius, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires;

b) jeigu pakartotinė apžiūra nėra užbaigiama per 8 straipsnio 5 dalyje nurodytus laikotarpius.

3. Paruošimo perdirbti sertifikatą ne ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui išduoda administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija.

4. Pagal 9 straipsnio 9 dalį išduoto paruošimo perdirbti sertifikato galiojimas nutraukiamas, jeigu laivo būklė iš esmės neatitinka sąrašo sertifikate nurodytų duomenų.

5. Nukrypstant nuo 3 dalies, paruošimo perdirbti sertifikatą administracija arba jos įgaliota pripažinta organizacija gali pratęsti vienam reisui iš konkrečios vietos į laivų perdirbimo kompleksą.

11 straipsnis

Uosto valstybės kontrolė

1. Valstybės narės taiko laivams kontrolės nuostatas vadovaudamosi nacionaline teise aktais, atsižvelgiant į Direktyvą 2009/16/EB. Atsižvelgiant į 2 dalį, bet kuris toks inspektavimas atliekamas tik patikrinti, ar laive yra sąrašo sertifikatas arba paruošimo perdirbti sertifikatas; jeigu jie galioja, jie yra pripažįstami pakankamais, jog jie būtų patvirtinti inspektavimo metu.

2. Jeigu laive nėra galiojančio sertifikato arba yra aiškių priežasčių manyti, kad:

a) laivo arba jo įrangos būklė iš esmės neatitinka tame sertifikate, pavojingų medžiagų sąrašo I dalyje nurodytų duomenų arba jų abiejų; arba

b) laive neįgyvendinta jokia pavojingų medžiagų sąrašo I dalies priežiūros procedūra, atitinkama institucija, atsakinga už uosto valstybės kontrolės veiklą, gali atlikti išsamų inspektavimą, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires.

3. Nedarant poveikio 9 straipsnio nuostatomis, laivas gali būti perspėtas, sulaikytas, išsiųstas iš uostų ar jūroje esančių terminalų, priklausančių valstybės narės jurisdikcijai, arba į juos neįleistas, jeigu tas laivas atitinkamoms tos valstybės narės valdžios institucijoms jų prašymu nepateikia, kai taikytina, sąrašo sertifikato arba paruošimo perdirbti sertifikato kopijos. Valstybė narė, kuri imasi tokių veiksmų, nedelsdama informuoja apie tai atitinkamą administraciją. Tai, kad pavojingų medžiagų sąrašas nėra atnaujintas, nėra laikoma trūkumu, dėl kurio būtų galimas sulaikymas, tačiau apie bet kokius neatitikimus pavojingų medžiagų sąrašo pranešama atitinkamai administracijai ir jie turi būti ištaisyti iki kitos apžiūros.

4. Valstybės narės atitinkama valdžios institucija dėl susiklosčiusių *force majeure* aplinkybių arba dėl saugos sumetimų, kurių negalima ignoruoti, arba siekdama apriboti arba kuo labiau sumažinti taršos pavojų, arba tam, kad būtų pašalinti trūkumai, gali suteikti leidimą įplaukti į konkretų uostą ar inkaravimo vietą, jeigu laivo savininkas, operatorius arba kapitonas tos valstybės narės atitinkamos valdžios institucijos reikalavimu įgyvendino tinkamas priemones, kad būtų užtikrintas saugus įplaukimas į uostą ar inkaravimo vietą.

12 straipsnis

Su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantiems laivams taikomi reikalavimai

1. Atsižvelgiant į 32 straipsnio 2 dalies b punktą, su trečiosios valstybės vėliava plaukiojančiame laive, įplaukiančiame į valstybės narės uostą arba inkaravimo vietą, turi būti pavojingų medžiagų sąrašas, atitinkantis 5 straipsnio 2 dalį.

Nepaisant pirmos pastraipos, valstybės narės atitinkama valdžios institucija dėl susiklosčiusių *force majeure* aplinkybių arba dėl saugos sumetimų, kurių negalima ignoruoti, arba siekdama apriboti arba kuo labiau sumažinti taršos pavojų, arba tam, kad būtų pašalinti trūkumai, gali suteikti leidimą įplaukti į konkretų uostą arba inkaravimo vietą, jeigu laivo savininkas, operatorius arba kapitonas tos valstybės narės atitinkamos valdžios institucijos reikalavimu įgyvendino tinkamas priemones, kad būtų užtikrintas saugus įplaukimas į uostą ar inkaravimo vietą.

2. I priede nurodytų pavojingų medžiagų panaudojimas įrangoje su trečiosios valstybės vėliava plaukiojančiuose laivuose, kol jie yra valstybės narės uoste arba inkaravimo vietoje, yra draudžiamas arba apribotas, kaip nustatyta I priede.

I priede nurodytų pavojingų medžiagų naudojimas su trečiosios valstybės vėliava plaukiojančiuose laivuose, kol jie yra valstybės narės uoste arba inkaravimo vietoje, yra draudžiamas arba apribotas, kaip nurodyta I priede, nedarant poveikio išimtims ir pereinamojo laikotarpio priemonėms, taikytinoms šioms medžiagoms pagal tarptautinę teisę.

3. Pavojingų medžiagų sąrašas yra individualus kiekvieno laivo atveju; jis sudaromas atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires ir juo parodoma, kad laivas atitinka šio straipsnio 2 dalies reikalavimus. Kai rengiamas pavojingų medžiagų sąrašą, jame identifikuojamos bent I priede išvardytos pavojingos medžiagos. Su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantis laivas parengia planą, kuriame aprašomos regimoji ir (arba) mėginių ėmimo patikros, per kurias sudaromas pavojingų medžiagų sąrašas, atsižvelgiant į atitinkamas TJO gaires.

4. Pavojingų medžiagų sąrašas visą laivo eksploatavimo trukmę tinkamai tvarkomas ir atnaujinamas įtraukiant naujus II priede nurodytų pavojingų medžiagų panaudojimo įrangoje atvejus ir nurodant atitinkamus laivo struktūros ir įrangos pakeitimus, atsižvelgiant į išimtis ir pereinamojo laikotarpio priemones, taikytinas šioms medžiagoms pagal tarptautinę teisę.

5. Su trečiosios valstybės vėliava plaukiojantis laivas gali būti perspėtas, sulaikytas, išsiųstas iš uostų ar jūroje esančių terminalų, priklausančių valstybės narės jurisdikcijai, arba į juos neįleistas, jeigu tas laivas atitinkamoms tos valstybės narės valdžios institucijoms jų prašymu nepateikia atitikties liudijimo kopijos pagal 6 ir 7 dalis, kartu su pavojingų medžiagų sąrašu, kai taikytina. Valstybė narė, kuri imasi tokių veiksmų, nedelsdama informuoja apie tai atitinkamas trečiosios šalies, su kurios vėliava atitinkamas laivas plaukioja, valdžios institucijas. Tai, kad pavojingų medžiagų sąrašas nėra atnaujintas, nėra laikoma trūkumu, dėl kurio būtų galimas sulaikymas, tačiau apie bet kokius neatitikimus pavojingų medžiagų sąrašo pranešama atitinkamoms trečiosios šalies, su kurios vėliava plaukioja laivas, valdžios institucijoms.

6. Atitikties liudijimą, vadovaujantis nacionaliniais reikalavimais, išduoda atitinkamos trečiosios šalies, su kurios vėliava laivas plaukioja, valdžios institucijos arba jų įgaliota organizacija, atlikus pavojingų medžiagų sąrašo patikrinimą. Atitikties liudijimo pavyzdys gali būti parengtas remiantis Honkongo Konvencijos 3 priedėliu.

7. Atitikties liudijimas ir pavojingų medžiagų sąrašas parengiami juos išduodančios atitinkamos trečiosios šalies, su kurios vėliava laivas plaukioja, valdžios institucijos oficialiaja kalba ir, jei vartojama kalba nėra anglų, prancūzų arba ispanų kalba, į tekstą įtraukiamas vertimas į vieną iš šių kalbų.

8. Atsižvelgiant į 32 straipsnio 2 dalies b punktą, su trečiosios valstybės vėliava plaukiojančiuose laivuose, dėl kurių pateikiama paraiška dėl registravimo su valstybės narės vėliava, užtikrinama, kad laive būtų pavojingų medžiagų sąrašas, kaip numatyta 5 straipsnio 2 dalyje, arba kad jis būtų parengtas per šešis mėnesius nuo registracijos su tos valstybės narės vėliava dienos ar sekančios apžiūros pagal 8 straipsnio 3 dalį metu, priklausomai nuo to, kuri iš datų yra ankstesnė.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

LAIVŲ PERDIRBIMO KOMPLEKSAI

13 straipsnis

Laivų perdirbimo kompleksams būtini reikalavimai, kurie įtraukiami Europinį sąrašą

1. Kad laivų perdirbimo kompleksas būtų įtrauktas į Europinį sąrašą, vadovaujantis atitinkamomis Honkongo Konvencijos nuostatomis ir atsižvelgiant į atitinkamas TJO, Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) gaires, Bazelio konvenciją, Stokholmo konvenciją dėl patvariųjų organinių teršalų ir kitas tarptautines gaires, jis turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) jis turi kompetentingų institucijų leidimą vykdyti laivų perdirbimo veiklą;
- b) jis yra saugiai ir aplinką tausojančiu būdu suprojektuotas, pastatytas ir eksploatuojamas;
- c) jis vykdo veiklą pastatytose struktūrose;
- d) jis nustato tokias valdymo ir stebėsenos sistemas, procedūras ir metodus, kuriais siekiama užkirsti kelią, sumažinti ir kiek praktiškai įmanoma panaikinti:
 - i) pavojus atitinkamų darbuotojų ir netoli laivų perdirbimo komplekso įsikūrusių gyventojų sveikatai ir
 - ii) vykdamt laivų perdirbimo veiklą sukeliamas neigiamas poveikis aplinkai;
- e) jis parengia laivų perdirbimo komplekso planą;

f) jis užkerta kelią neigiamam poveikiui žmonių sveikatai ir aplinkai, be kita ko, parodyti, kad gali sustabdyti bet kokių nuotėkį, ypač eulitoralės zonoje;

g) jis užtikrina, kad pavojingų medžiagų ir atliekų tvarkymas ir laikymas būtų saugus ir tausojantis aplinką, be kita ko:

i) užtikrinti, kad viso laivo perdirbimo proceso metu visos perdirbamame laive tos medžiagos būtų sulaikomos taip, kad nepatektų į aplinką; be to, užtikrinti, kad pavojingos medžiagos ir laivo perdirbimo proceso metu susidariusios atliekos būtų tvarkomos tik ant nelaidaus pagrindo, turinčio veiksmingas drenažo sistemas;

ii) užtikrinti, kad visos perdirbant laivą susidariusios atliekos ir jų kiekiai būtų užfiksuojami dokumentuose ir kad tokios atliekos būtų perkeltos tik į tokius atliekų tvarkymo įrenginius, įskaitant atliekų perdirbimo įrenginius, kuriems išduotas leidimas tas atliekas tvarkyti nekeliant pavojaus žmonių sveikatai ir aplinką tausojančiu būdu;

h) jis parengia ir tvarko parengties avarijoms ir reagavimo į jas planą; užtikrina, kad avarijų likvidavimo įranga, pavyzdžiui, priešgaisrinė įranga ir transporto priemonės, greitosios pagalbos automobiliai ir kranai, galėtų greitai būti atgabenti ar patekti į laivą ir į visas laivų perdirbimo komplekso vietas;

i) jis užtikrina darbuotojų saugą ir mokymus, be kita ko, užtikrinant, kad atliekant operacijas, kurių metu būtina naudoti asmenines apsaugos priemones, tokios priemonės būtų naudojamos;

j) jis registruoja incidentus, avarijas, profesines ligas ir lėtinių poveikį sveikatai ir, jei to reikalauja komplekso kompetentingos institucijos, joms praneša apie visus atvejus, kai šie incidentai, avarijos, profesinės ligos ar lėtinis poveikis sukėlė arba galėjo sukelti pavojų darbuotojų saugai, žmonių sveikatai ir aplinkai;

k) jis sutinka laikytis 2 dalyje nustatytų reikalavimų.

2. Laivų perdirbimo komplekso operatorius privalo:

a) pagal 7 straipsnio 3 dalį patvirtintą laivo perdirbimo planą nusiųsti laivo savininkui ir administracijai arba jos įgaliotai pripažintai organizacijai;

b) pranešti administracijai, kad laivų perdirbimo kompleksas visiškai pasirengęs pradėti laivo perdirbimą;

c) kai pagal šį reglamentą užbaigiamas visiškas arba dalinis laivo perdirbimas, per 14 dienų nuo visiško arba dalinio laivo perdirbimo datos, vadovaujantis laivo perdirbimo planu, nusiųsti to laivo paruošimo perdirbti sertifikatą

išdavusiai administracijai perdirbimo užbaigimo pažymą. Perdirbimo užbaigimo pažymoje pateikiama ataskaita apie incidentus ir avarijas, padariusius žalos žmonių sveikatai ir (arba) aplinkai, jeigu tokia žala padaryta.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:

a) ataskaitos, kurią reikalaujama pateikti pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą, forma, siekiant užtikrinti, kad ta ataskaita būtų suderinta su Honkongo Konvencijos 6 priedėliu; ir

b) pranešimo, kurį reikalaujama pateikti pagal šio straipsnio 2 dalies c punktą, forma, siekiant užtikrinti, kad tas pranešimas būtų suderintas su Honkongo Konvencijos 7 priedėliu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Leidimų suteikimas valstybėse narėse esantiems laivų perdirbimo kompleksams

1. Nedarant poveikio kitoms susijusioms Sąjungos teisės nuostatomis, kompetentingos institucijos laivų perdirbimo veiklos leidimus suteikia tiems jų valstybės teritorijoje esantiems laivų perdirbimo kompleksams, kurie atitinka 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Tas leidimas atitinkamiems laivų perdirbimo kompleksams suteikiamas ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui ir atitinkamai pratęsiamas.

Su sąlyga, kad vykdomi šio reglamento reikalavimai, bet koks leidimas, išduotas pagal kitas susijusias nacionalinės ar Sąjungos teisės nuostatas, gali būti sujungiamas su pagal šį straipsnį reikalaujama leidimu, kad būtų suformuotas vienas leidimas, jeigu naudojant tokią formą išvengiama bereikalingo informacijos ir laivų perdirbimo komplekso operatoriaus ar laivų perdirbimo bendrovės arba kompetentingos institucijos darbo dubliavimosi. Tais atvejais leidimas gali būti pratęstas laikantis pirmoje pastraipoje nurodytos leidimų suteikimo tvarkos, tačiau neviršijant maksimalaus penkerių metų laikotarpio.

2. Valstybės narės sudaro ir atnaujina laivų perdirbimo kompleksų, kuriems jos suteikė leidimus pagal 1 dalį, sąrašą.

3. 2 dalyje nurodytas sąrašas nedelsiant ir ne vėliau kaip 2015 m. kovo 31 d. perduodamas Komisijai.

4. Jeigu laivų perdirbimo kompleksas nebeatitinka 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų, valstybė narė, kurioje yra tas laivų perdirbimo kompleksas, sustabdo jam suteikto leidimo galiojimą arba jį panaikina, arba reikalauja, kad atitinkama laivų perdirbimo bendrovė imtųsi taisomųjų veiksmų, ir nedelsdama informuoja apie tai Komisiją.

5. Jeigu laivų perdirbimo kompleksui suteikiamas leidimas pagal 1 dalį, atitinkama valstybė narė apie tai nedelsdama informuoja Komisiją.

15 straipsnis

Trečiojoje šalyje esantys laivų perdirbimo kompleksai

1. Laivų perdirbimo bendrovė, kuriai priklauso trečiojoje šalyje esantis laivų perdirbimo kompleksas ir kuri ketina perdirbti su valstybės narės vėliava plaukiojusius laivus, pateikia Komisijai prašymą dėl to laivų perdirbimo komplekso įtraukimo į Europinį sąrašą.

2. Kad atitinkamame laivų perdirbimo komplekse būtų galima vykdyti laivų perdirbimo veiklą ir kad jis galėtų būti įtrauktas į Europinį sąrašą pagal 16 straipsnį, prie šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo pridedami įrodymai, kad šis kompleksas atitinka 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Visų pirma laivų perdirbimo bendrovė:

- a) nurodo jos kompetentingų institucijų suteiktą leidimą, licenciją arba įgaliojimą vykdyti laivų perdirbimo veiklą ir, atitinkamai atvejais, kompetentingų institucijų visiems jos rangovams ir subrangovams, tiesiogiai dalyvaujantiems laivų perdirbimo procese, suteiktą leidimą, licenciją arba įgaliojimą ir pateikia visą informaciją, nurodytą 16 straipsnio 2 dalyje;
- b) nurodo, ar kompetentinga institucija laivų perdirbimo planą patvirtins taikydama sutikimo pagal nutylėjimą ar aiškaus sutikimo procedūrą, nurodydama sutikimo pagal nutylėjimą peržiūros laikotarpį vadovaujantis nacionaliniais reikalavimais, jeigu taikytina;
- c) patvirtina, kad ji su valstybės narės vėliava plaukiojantį laivą priims tik perdirbimo tikslais vadovaujantis šiuo reglamentu;
- d) pateikia įrodymų, kad laivų perdirbimo kompleksas gali laivo perdirbimo viso proceso metu nustatyti patekti saugios erdvės ir karštojo apdirbimo darbams atsparios erdvės kriterijus, jų laikytis ir vykdyti jų laikymosi stebėseną;
- e) pateikia laivų perdirbimo komplekso ribų žemėlapi ir jame nurodo, kur vykdomos laivų perdirbimo operacijos;
- f) kiekvienos I priede nurodytos pavojingos medžiagos ir papildomos pavojingos medžiagos, kurios gali būti laivo struktūroje, atveju:
 - i) nurodo, ar laivų perdirbimo kompleksui leidžiama pašalinti tą pavojingą medžiagą. Kai suteikimas leidimas, nurodomi atitinkami atsakingi darbuotojai, kuriems suteiktas leidimas tą medžiagą pašalinti, ir pateikiami jų kompetencijos įrodymai;
 - ii) nurodo, koks atliekų tvarkymo procesas – pavyzdžiui, deginimas, šalinimas sąvartyne ar kitas atliekų tvarkymo metodas – bus taikomas laivų perdirbimo komplekse ar už jo ribų, nurodo atliekų tvarkymo įrenginio, jeigu jis yra atskiras nuo laivų perdirbimo komplekso, pavadinimą

ir adresą ir pateikia įrodymų, kad taikomas procesas bus vykdomas nekeliant pavojaus žmonių sveikatai ir aplinką tausojančiu būdu;

- g) patvirtina, kad bendrovė priėmė laivų perdirbimo komplekso planą, atsižvelgdama į atitinkamas TJO gaires;
- h) pateikia informaciją, kuri yra būtina norint identifikuoti laivų perdirbimo kompleksą.

3. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais būtų nustatytas informacijos, kurios reikalaujama siekiant identifikuoti laivų perdirbimo kompleksą, formatas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Kad trečiojoje valstybėje esančius laivų perdirbimo kompleksus būtų galima įtraukti į Europinį sąrašą laivų perdirbimo kompleksų atitiktą 13 straipsnyje nustatytiems reikalavimams patvirtina tinkamą kvalifikaciją turintis nepriklausomas tikrintojas sertifikatu po to, kai atlieka patikrinimą vietoje. Laivų perdirbimo bendrovė pateikia tą sertifikatą Komisijai, kai pateikia paraišką dėl įtraukimo į Europinį sąrašą ir vėliau kas penkerius metus, pratęsiant įtraukimo į Europinį sąrašą galiojimą. Atliekant pradinį įtraukimą į sąrašą ir vėliau pratęsiant jo galiojimą taip pat atliekama laikotarpio vidurio peržiūra, kad būtų patvirtinta atitiktis 13 straipsnyje nustatytiems reikalavimams.

Pateikdamos paraišką dėl įtraukimo į Europinį sąrašą, laivų perdirbimo bendrovės sutinka, kad Komisija arba jos vardu veikiantys atstovai prieš įtraukiant arba jau įtraukus atitinkamą laivų perdirbimo kompleksą į Europinį sąrašą gali jį patikrinti vietoje, siekdami įsitikinti, ar jis atitinka 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Nepriklausomas tikrintojas, Komisija arba jos vardu veikiantys atstovai, siekdami atlikti tuos patikrinimus vietoje, bendradarbiauja su trečiosios šalies, kurioje yra laivų perdirbimo kompleksas, kompetentingomis institucijomis.

Komisija gali paskelbti technines rekomendacines pastabas, kad palengvintų tokių sertifikavimą.

5. 13 straipsnio tikslais galima daryti prielaidą, kad atitinkamos atliekų naudojimo ar šalinimo operacijos atžvilgiu aplinką tausojantis tvarkymas yra užtikrinamas tik tuo atveju, jeigu laivų perdirbimo bendrovė gali įrodyti, kad atliekų tvarkymo įrenginys, į kurį pristatomos atliekos, bus eksploatuojamas laikantis tokių žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos standartų, kurie yra iš esmės lygiaverčiai atitinkamiems tarptautiniams ir Sąjungos standartams.

6. Laivų perdirbimo bendrovė nedelsdama pateikia atnaujintus įrodymus, jeigu atsiranda su Komisijai pateikta informacija susijusių pokyčių, ir bet kuriuo atveju likus trims mėnesiams iki kiekvieno penkerių metų trukmės įtraukimo į Europinį sąrašą galiojimo pabaigos pareiškia, kad:

- a) įrodymai, kuriuos ji pateikė, yra išsamūs ir atnaujinti;
- b) laivų perdirbimo kompleksas ir toliau atitinka ir atitiks 13 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

16 straipsnis

Europinio sąrašo sudarymas ir atnaujinimas

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato Europinį sąrašą, į kurį įtraukiami laivų perdirbimo kompleksai:

- a) kurie yra Europos Sąjungoje ir apie kuriuos valstybės narės pranešė pagal 14 straipsnio 3 dalį;
- b) kurie yra trečiojoje valstybėje ir kuriuos įtraukti į sąrašą remiantis informacija bei patvirtinančiais duomenimis, pateiktais arba surinktais pagal 15 straipsnį.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Europinis sąrašas paskelbiamas Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir Komisijos interneto svetainėje iki 2016 m. gruodžio 31 d. Jis padalijamas į dvi dalis, kuriose nurodomi valstybėje narėje esantys laivų perdirbimo kompleksai ir trečiojoje šalyje esantys laivų perdirbimo kompleksai.

Į Europinį sąrašą įtraukiama visa ši informacija apie laivų perdirbimo kompleksą:

- a) perdirbimo metodas;
- b) laivų, kurie gali būti perdirbti, rūšis ir dydis;
- c) laivų perdirbimo komplekso veikimo apribojimai ir sąlygos, įskaitant su pavojingų atliekų tvarkymu susijusius apribojimus ir sąlygas;
- d) informacija apie aiškiai išreikšto sutikimo arba sutikimo pagal nutylėjimą procedūrą, kaip nustatyta 7 straipsnio 3 dalyje, dėl kompetentingos institucijos atliekamo laivo perdirbimo plano patvirtinimo; ir
- e) didžiausia metinė laivų perdirbimo apimtis.

3. Europiniame sąraše nurodoma data, iki kurios laivų perdirbimo kompleksas įtrauktas į sąrašą. Laivų perdirbimo kompleksai į sąrašą įtraukiami ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui, kuris gali būti atnaujinamas.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais reguliariai atnaujinama Europinį sąrašą, dėl:

- a) laivų perdirbimo komplekso įtraukimo į Europinį sąrašą:
- i) jeigu jam suteiktas leidimas pagal 14 straipsnį; arba

ii) jeigu dėl jo įtraukimo į Europinį sąrašą nuspręsta pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą;

b) laivų perdirbimo komplekso išbraukimo iš Europinio sąrašo:

i) jeigu laivų perdirbimo kompleksas nebeatitinka 13 straipsnyje išdėstytų reikalavimų; arba

ii) jeigu bent prieš tris mėnesius iki pasibaigiant šio straipsnio 3 dalyje nurodytam penkerių metų laikotarpiui nebuvo pateikti atnaujinti duomenys.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 25 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Nustatydama ir atnaujinama Europinį sąrašą Komisija veikia laikydama si Sutartyse įtvirtintų principų ir Sąjungos tarp-tautinių įsipareigojimų.

6. Valstybės narės Komisijai pateikia visą informaciją, kuri gali būti svarbi atnaujinant Europinį sąrašą. Komisija visą susi-įsą informaciją perduoda kitoms valstybėms narėms.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS ADMINISTRACINĖS NUOSTATOS

17 straipsnis

Kalba

1. 7 straipsnyje nurodytas laivo perdirbimo planas parengiamas kalba, priimtina valstybei, suteikiančiai leidimą laivų perdirbimo kompleksui. Jeigu vartojama ne anglų, prancūzų ar ispanų kalba, laivo perdirbimo planas išverčiamas į vieną iš tų kalbų, išskyrus atvejus, kai, administracijos manymu, tai yra nebūtina.

2. Pagal 9 straipsnį išduoti pavojingų medžiagų sąrašo sertifikatas ir paruošimo perdirbti sertifikatas parengiami išduodančiosios administracijos oficialia kalba. Jeigu vartojama ne anglų, prancūzų ar ispanų kalba, tekste pateikiamas vertimas į vieną iš tų kalbų.

18 straipsnis

Kompetentingų institucijų ir administracijų skyrimas

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas ir administracijas, atsakingas už šio reglamento taikymą, ir apie tai praneša Komisijai. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visus tokios informacijos pakeitimus.

2. Komisija savo interneto svetainėje skelbia paskirtų kompetentingų institucijų bei administracijų sąrašus ir prireikus juos atnaujinama.

19 straipsnis

Kontaktinių asmenų skyrimas

1. Valstybės narės ir Komisija paskiria po vieną ar daugiau kontaktinių asmenų, atsakingų už užklausimus teikiančių fizinių ar juridinių asmenų informavimą ir konsultavimą. Komisijos kontaktinis asmuo perduoda valstybių narių kontaktiniams asmenims visus pastariesiems aktualius klausimus ir *vice versa*.

2. Valstybės narės praneša Komisijai apie kontaktinių asmenų paskyrimą. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie visus tos informacijos pakeitimus.

3. Komisija savo interneto svetainėje skelbia paskirtų kontaktinių asmenų sąrašus ir prireikus juos atnaujina.

20 straipsnis

Kontaktinių asmenų susitikimai

Jei gauna valstybių narių prašymą arba laiko tai tikslinga, Komisija periodiškai rengia kontaktinių asmenų susitikimus, kuriuose aptariami įgyvendinant šį reglamentą iškilę klausimai. Į tokius susitikimus ar į jų dalis kviečiami atitinkami suinteresuotieji subjektai, jei visos valstybės narės ir Komisija sutinka, kad tai yra tikslinga daryti.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

ATASKAITŲ TEIKIMAS IR VYKDYMO UŽTIKRINIMAS

21 straipsnis

Valstybių narių ataskaitos

1. Kiekviena valstybė narė Komisijai siunčia ataskaitą, kurioje pateikiama ši informacija:

- a) su jos vėliava plaukiojančių laivų, kuriems išduotas paruošimo perdirbti sertifikatas, sąrašas ir paruošimo perdirbti sertifikate nurodytas laivų perdirbimo bendrovės pavadinimas bei laivų perdirbimo komplekso vieta;
 - b) su jos vėliava plaukiojančių laivų, dėl kurių pateikta užbaigimo pažyma, sąrašas;
 - c) informacija apie visus neteisėto laivų perdirbimo atvejus, sankcijas ir tolesnius veiksmus, kurių ėmėsi valstybė narė.
2. Valstybės narės kas trejus metus teikia Komisijai ataskaitas elektroninėmis priemonėmis, pateikdamos jas ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo trejų metų laikotarpio, kurį apima ataskaita, pabaigos.

Pirmoji ataskaita elektroninėmis priemonėmis apima laikotarpį nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos iki pirmojo įprastinio trejų metų ataskaitinio laikotarpio, nurodyto Tarybos direktyvos 91/692/EEB ⁽¹⁾ 5 straipsnyje, einančio po pirmojo ataskaitinio laikotarpio pradžios datos, pabaigos.

Komisija, gavusi valstybių narių ataskaitas, ne vėliau kaip per devynis mėnesius paskelbia šio reglamento taikymo ataskaitą.

3. Komisija šią informaciją įtraukia į elektroninę duomenų bazę, prie kurios visuomenė turi nuolatinę prieigą.

22 straipsnis

Vykdymo užtikrinimas valstybėse narėse

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų taikymui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje dvišaliu ar daugiašaliu pagrindu, kad būtų lengviau užkirsti kelią galimiems šio reglamento laikymosi vengimo bei pažeidimo atvejams ir juos aptikti.

3. Valstybės narės paskiria savo nuolatinio personalo narius, atsakingus už 2 dalyje nurodytą bendradarbiavimą. Atitinkama informacija persiunčiama Komisijai, kuri tiems personalo nariams išplatina suvestinį sąrašą.

4. Valstybės narės praneša Komisijai apie savo nacionalinės teisės nuostatas, susijusius su šio reglamento vykdymo užtikrinimu ir taikytinomis sankcijomis.

23 straipsnis

Prašymas imtis veiksmų

1. Fiziniai ar juridiniai asmenys, nukentėję ar galintys nukentėti dėl šio reglamento 13 straipsnio (kartu su 15 straipsniu ir 16 straipsnio 1 dalies b punktu) pažeidimo arba pakankamai suinteresuoti, kad būtų priimti aplinkos apsaugos srities sprendimai, susiję su šio reglamento 13 straipsnio, kartu su 15 straipsniu ir 16 straipsnio 1 dalies b punktu, pažeidimu, turi teisę prašyti Komisijos pagal šį reglamentą imtis veiksmų dėl tokio pažeidimo arba gresiančio pažeidimo.

Bet kuri aplinkos apsaugą propaguojanti ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1367/2006 ⁽²⁾ 11 straipsnyje nustatytus reikalavimus atitinkanti nevyriausybinė organizacija pirmos pastraipos tikslais laikoma pakankamai suinteresuota.

⁽¹⁾ 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyva 91/692/EEB, standartizuojanti ir racionalizuojanti ataskaitas apie tam tikrų su aplinka susijusių direktyvų įgyvendinimą (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

⁽²⁾ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančias sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OJ L 264, 25.9.2006, p. 13).

2. Prie prašymo imtis veiksmų pridedama atitinkama informacija ir duomenys, pagrindžiantys tą prašymą.

3. Jei prašymu imtis veiksmų ir pridėta informacija bei duomenimis įtikimai pagrindžiama, kad buvo pažeistas 13 straipsnis kartu su 15 straipsniu ir 16 straipsnio 1 dalies b punktu arba yra tokio pažeidimo grėsmė, Komisija išnagrinėja tokius prašymus imtis veiksmų su pridėta informacija bei duomenimis. Tokiomis aplinkybėmis Komisija suteikia galimybę atitinkamai laivų perdirbimo bendrovei pareikšti savo nuomonę dėl prašymo imtis veiksmų ir pridėtos informacijos bei duomenų.

4. Komisija nedelsdama ir laikydamosi atitinkamų Sąjungos teisės nuostatų praneša asmenims, pateikusiems prašymą pagal 1 dalį, apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą imtis veiksmų ir pateikia tokio sprendimo motyvus.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 5 straipsnio 8 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. gruodžio 30 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 8 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 5 straipsnio 8 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

25 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

26 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

Paskelbus Europinį sąrašą, valstybės narės iki šio reglamento taikymo pradžios dienos gali leisti perdirbti laivus į Europinį sąrašą įtrauktuose laivų perdirbimo kompleksuose. Tokiu atveju Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 netaikomas.

27 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 1 straipsnio 3 dalis papildoma šiuo punktu:

„i) laivams, plaukiojantiems su valstybės narės vėliava, kuriems taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 (*).

(*) 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB (OL L 330, 10.12.2013, p. 1).“

28 straipsnis

Direktyvos 2009/16/EB pakeitimas

IV priedas papildomas šiuo punktu:

„49. Atitinkamai pavojingų medžiagų sąrašo sertifikatas arba atitikties liudijimas, jei taikytina pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1257/2013 (*).

(*) 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB (OL L 330, 10.12.2013, p. 1).“

29 straipsnis

Finansinė paskata

Komisija ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl galimybių sukurti finansinę priemonę, kuria būtų padedama saugiai bei tinkamai perdirbti laivus, ir prireikus kartu su ja pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

30 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija įvertina, kuriems šio reglamento pažeidimams turėtų būti taikoma Direktyva 2008/99/EB, siekiant, kad šio reglamento ir Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 su pažeidimais susijusios nuostatos būtų lygiavertės. Komisija apie savo išvadas iki 2014 m. gruodžio 31 d. praneša Europos Parlamentui bei Tarybai ir prireikus kartu pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2. Ne vėliau kaip likus 18 mėnesių iki Honkongo Konvencijos įsigaliojimo Komisija atlieka šio reglamento peržiūrą ir tuo pačiu metu prireikus pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų. Per peržiūrą svarstomas laivų perdirbimo kompleksų, kuriems suteiktas leidimas pagal Honkongo Konvenciją, įtraukimas į Europinį sąrašą, kad būtų išvengta darbo dubliavimo ir administracinės naštos.

3. Komisija nuolat peržiūri šį reglamentą ir atitinkamais atvejais laiku pateikia pasiūlymus, kad būtų atsižvelgta į su tarptautinėmis konvencijomis, įskaitant Bazelio konvenciją, susijusius pokyčius, jei to prireiktų.

4. Nepaisant 2 dalies, ne vėliau kaip praėjus penkeriems metams nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šio reglamento taikymo ir, prireikus, kartu pateikia pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kad būtų užtikrintas reglamento tikslų įgyvendinimas ir kad būtų užtikrintas bei pagrįstas jo poveikis.

31 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

32 straipsnis

Taikymas

1. Šis reglamentas taikomas nuo ankstesnės iš toliau nurodytų datų, tačiau ne anksčiau kaip 2015 m. gruodžio 31 d.:

a) 6 mėnesiai nuo dienos, kurią laivų perdirbimo kompleksų, įtrauktų į Europinį sąrašą, bendra didžiausia metinė laivų perdirbimo apimtis sudaro ne mažiau kaip 2,5 mln. vanden-talpos be krovinių tonų (LDT). Laivų perdirbimo komplekso metinė laivų perdirbimo apimtis apskaičiuojama kaip atitin-kamais metais tame komplekse perdirbtų laivų svorio, išreikšto LDT, suma. Didžiausia metinė laivų perdirbimo apimtis nustatoma kiekvieno laivų perdirbimo komplekso atveju pasirenkant didžiausią vertę per praeitą 10 metų laiko-tarpį arba, naujai licencijuoto laivų perdirbimo komplekso atveju, didžiausią tame komplekse pasiektą metinę vertę; arba

b) 2018 m. gruodžio 31 d.

2. Tačiau dėl toliau nurodytų nuostatų taikomos šios taikymo datos:

a) 2 straipsnis, 5 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 13, 14, 15, 16, 25 ir 26 straipsniai – nuo 2014 m. gruodžio 31 d.;

b) 5 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią pastraipą ir 12 straipsnio 1 bei 8 dalys – nuo 2020 m. gruodžio 31 d.

3. Kai įvykdomos 1 dalies a punkte nurodytos sąlygos, Komisi-sija Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje paskelbia pranešimą dėl šio reglamento taikymo pradžios datos.

4. Jei valstybė narė yra nutraukusi laivų registravimą savo nacionaliniame laivų registre arba trejų metų laikotarpį neturi su jos vėliava įregistruotų laivų, tokia valstybė narė, kol nėra su jos vėliava įregistruotų laivų, gali nukrypti nuo šio reglamento nuostatų, išskyrus 4, 5, 11, 12, 13, 14 straipsnius, 16 straipsnio 6 dalį ir 18, 19, 20, 21 bei 22 straipsnius. Jei valstybė narė ketina pasinaudoti šia leidžiančia nukrypti nuostata, ji apie tai praneša Komisijai ne vėliau, kaip šio reglamento taikymo pradžios dieną. Komisijai taip pat pranešama apie visus vėles-nius pokyčius.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2013 m. lapkričio 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

V. LEŠKEVIČIUS

I PRIEDAS

PAVOJINGŲ MEDŽIAGŲ KONTROLĖ

Pavojinga medžiaga	Apibrėžtys	Kontrolės priemonės
Asbestas	Medžiagos, kurių sudėtyje yra asbesto.	Medžiagų, kurių sudėtyje yra asbesto, naujas panaudojimas įrangoje draudžiamas visuose laivuose.
Ozono sluoksnį ardančios medžiagos	<p>Kontroliuojamos medžiagos, apibrėžtos 1987 m. Monrealio protokolo dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų 1 straipsnio 4 dalyje, išvardytos to protokolo A, B, C arba E prieduose, galiojančiuose šio priedo taikymo arba aiškinimo metu.</p> <p>Prie ozono sluoksnį ardančių medžiagų, kurių galima rasti laivuose, priskiriamos šios medžiagos (bet ne tik jos):</p> <p>Halonas 1211 Bromchlordifluormetanas</p> <p>Halonas 1301 Bromtrifluormetanas</p> <p>Halonas 2402 1,2-dibrom-1,1,2,2-tetrafluoretanas (dar žinomas kaip halonas 114B2)</p> <p>CFC-11 Trichlorfluormetanas</p> <p>CFC-12 Dichlordifluormetanas</p> <p>CFC-113 1,1,2-trichlor-1,2,2-trifluoretanas</p> <p>CFC-114 1,2-dichlor-1,1,2,2-tetrafluoretanas</p> <p>CFC-115 Chlorpentafluoretanas</p> <p>HCFC-22</p> <p>Chlordifluormetanas</p>	Medžiagų, kuriose yra ozono sluoksnį ardančių medžiagų, naujas panaudojimas įrangoje draudžiamas visuose laivuose.
Polichlorinti bifenilai (PCB)	Polichlorinti bifenilai – aromatiniai junginiai, sudaryti taip, kad vandenilio atomus bifenilo molekulėje (dviejuose benzeno žieduose, susietuose viengubu anglies-anglies ryšiu) gali pakeisti iki dešimties chloro atomų.	Medžiagų, kurių sudėtyje yra polichlorintų bifenilų, naujas panaudojimas įrangoje draudžiamas visuose laivuose.
Perfluoroktano sulfoninė rūgštis (PFOS) (1)	Perfluoroktano sulfoninė rūgštis (PFOS) – perfluoroktano sulfoninė rūgštis ir jos dariniai.	Medžiagų, kuriose yra perfluoroktano sulfoninės rūgšties (PFOS) ir jos darinių, naujas panaudojimas įrangoje draudžiamas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 850/2004 (2).
Apsaugos nuo užsiteršimo junginiai ir sistemos	Apsaugos nuo užsiteršimo junginiai ir sistemos, reglamentuojamos pagal 2001 m. Tarptautinės konvencijos dėl laivuose naudojamų kenksmingų apsaugos nuo užsiteršimo sistemų kontrolės (AFS konvencijos) I priedą, galiojanti šio priedo taikymo arba aiškinimo metu.	1. Laivuose negali būti taikomos apsaugos nuo užsiteršimo sistemos, kuriose yra organinių alavo junginių, naudojamų kaip biocidai, arba kitos apsaugos nuo užsiteršimo sistemos, kurių taikymas arba naudojimas draudžiamas pagal AFS konvenciją.

Pavojinga medžiaga	Apibrėžtys	Kontrolės priemonės
		2. Naujuose laivuose arba naujo panaudojimo įrangoje atvejais negalima taikyti arba naudoti apsaugos nuo užsiteršimo junginių ar kitų sistemų tokiu būdu, kuris prieštarautų AFS konvencijai.

⁽¹⁾ Netaikoma laivams, plaukiojantiems su trečiosios šalies vėliava.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/2004 dėl patvariųjų organinių teršalų ir iš dalies keičiantis Direktyvą 79/117/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 7).

II PRIEDAS

PAVOJINGŲ MEDŽIAGŲ SĄRAŠO PUNKTŲ SĄRAŠAS

1. I priede išvardytos pavojingos medžiagos
 2. Kadmis ir jo junginiai
 3. Šešiavalentis chromas ir jo junginiai
 4. Švinas ir jo junginiai
 5. Gyvsidabris ir jo junginiai
 6. Polibrominti bifenilai (PBB)
 7. Polibrominti difenileteriai (PBDE)
 8. Polichlorintieji naftalenai (daugiau nei trijų chloro atomų)
 9. Radioaktyviosios medžiagos
 10. Kai kurie chlorintieji alkanai (alkanai, C10-C-13, chloro)
 11. Brominti antipirenai (HBCDD)
-